

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
key-מקרא:	

Talmud Navigator

ערכין-שום היתומים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שום היתומים שלשים יום, ושום ההקדש ששים יום, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [ר"מ]											כב.
שום היתומים ששים יום, ושום ההקדש תשעים יום	רבי יהודה											כב.
אחד זה ואחד זה ששים יום.	חכמים:											כב.
הלכת: שום היתומים ששים יום.	רב חסדא אמר אבימי:											כב.
יתבי רב חייה בר אבין וקאמר להא שמעתא.												כב.
ששים קאמרת או שלשים קאמרת?	רב נחמן בר יצחק לרב חייה בר אבין:											כב.
ששים.	אמר ליה: [רב חייה בר אבין]											כב.
דיתומים או דהקדש?												כב.
דיתומים.	אמר ליה: [רב חייה בר אבין]											כב.
כרבי מאיר או כרבי יהודה?												כב.
כרבי מאיר.	אמר ליה: [רב חייה בר אבין]											כב.
והא רבי מאיר שלשים קאמר												כב.
הכי אמר רב חסדא קולפי טאבי בלעי עלה דהא שמעתא: בא להכריז רצופים - שלשים, בשני ובחמישי - ששים, ואע"ג דכי חשיבי להו מר ליומי הכרזה לא הוו אלא תמניסר יומי, כיון דמשכא מילתא שמעי	אמר ליה: [רב חייה בר אבין- רב חסדא]											כב.
אין נזקקין לנכסי יתומים אלא אם כן היתה רבית אוכלת בהן	רב יהודה אמר רב אסי:											כב.
או לטרט שיש בו רבית, או לכתובת אשה משום מזוני.	רבי יוחנן:											כב.
ורב אסי מ"ט לא אמר לכתובת אשה?												כב.
דהא תקינו ליה רבנן מעשה ידיה.	[רב אסי]											כב.
ואידך?												כב.
זימנין דלא ספקה.	[רבי יוחנן]											כב.
שום היתומים שלשים יום, ושום ההקדש ששים יום, ומכריזין בבקר ובערב	תנן:											כב.
במאי עסקינן?												כב.
אילימא בבעל חוב												כב.
עובד כוכבים, מי ציית?												כב.
אלא פשיטא בבעל חוב ישראל												כב.
אי דקאכיל ריביתא מי שבקינן ליה?												כב.
ואלא דלא קאכיל ריבית, וקתני: נזקקין, בשלמא לרבי יוחנן מוקי לה בכתובת אשה, אלא לרב אסי קשיא												כב.
ולרבי יוחנן מי ניהא? מי שבקינן מזוני דודאי קא מפסדא, ונקטינן הכרזה דלא ידעינן אי מרווחינן אי לא מרווחינן?	אמר לך רב אסי:											כב.
הא לא קשיא, בתובעת כתובתה בב"ד וכדרב יהודה אמר שמואל												כב.
התובעת כתובתה בב"ד - אין לה מזונות.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											כב.
אי הכי, איזדוקקי לא מיזדקקינן לה												כב.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

Talmud Navigator

מקרא- key:	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ערכין- שום היתומים												
מימרא												
אלא כיון דאיזדקקינו לה מעיקרא מיזדקקין לה לבסוף.												כב.
מ"מ לרב אסי קשיא												כב.
לעולם בבעל חוב עובד כוכבים, שקיבל עליו לדון בדיני ישראל.												כב.
אי הכי, רבית נמי לא לישקול												כב.
שקיבל עליו לזו ולא קיבל עליו לזו.												כב.
אין נפרעין מנכסי יתומים אלא מן הזיבורית	ת"ש:											כב.
במאי עסקינן?												כב.
אילמא בבעל חוב עובד כוכבים												כב.
מי צאית?												כב.
אלא פשיטא בבעל חוב ישראל												כב.
אי אכיל ריביטא מי שבקינן ליה?												כב.
אלא דלא אכיל ריביטא, וקתני: נזקקין, בשלמא לרבי יוחנן מוקי לה בכתובת אשה, אלא לרב אסי קשיא												כב.
ולרבי יוחנן מי נחא? אי כתובה, מאי איריא מיתמי? אפילו מיניה דידיה נמי בזיבורית	אמר לך רב אסי:											כב.
הא לא קשיא, ר"מ היא												כב.
כתובת אשה בבינונית, ומיתמי בזיבורית.	דאמר: [ר"מ]											כב.
מ"מ לרב אסי קשיא												כב.
לעולם בבעל חוב עובד כוכבים, שקיבל עליו לדון בדיני ישראל.												כב.
א"ה, רבית נמי לא נישקול												כב.
שקיבל לזו ולא קיבל עליו לזו.												כב.
ע"מ ליתן לאשה כתובתה ולבעל חוב חבו	ת"ש:											כב.
בשלמא בעל חוב, בין מר ובין מר כדשנין, אלא כתובתה, בשלמא לר' יוחנן נחא, אלא לרב אסי קשיא												כב.
הכא במאי עסקינן - כשחייב מודה.												כב.
השתא דאתית להכי, כולהו נמי כשחייב מודה.												כב.
מרימר אגבי כתובתה דגרושה מנכסי דיתמי.	[מרימר]											כב.
אין נזקקין לנכסי יתומין אלא א"כ היתה רבית אוכלת בהן	א"ל רבינא לאמימר, והאמר רב יהודה אמר רב אסי:											כב.
או לשטר שיש בו רבית או לכתובת אשה משום מזוני	רבי יוחנן:											כב.
ואפי' רבי יוחנן לא קאמר אלא באלמנה דקמפסדא מזוני, אבל גרושה לא	[רבי יוחנן]											כב.
אנן דרבי יוחנן משום חייבא מתנינן לה.	אמר ליה: [אמימר]											כב.
מרישא לא הוה מיזדקקנא לנכסי יתמי, כיון דשמענא ליה דאמר רב הונא חברין משמיה דרב: יתמי דאכלי דלא דידהו לזילו בתר שיבקייהו, מכאן ואילך מיזדקקנא.	רב נחמן: [רב הונא-רב]											כב.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא † קושיא- challenge † שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא- key:	

Talmud Navigator

מקרא- key:	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ערכין- שום היתומים	מימרא												
מעיקרא מאי טעמא לא?												כב.	
פריעת בעל חוב מצוה, ויתמי לא בני מיעבד מצוה נינהו.	רב פפא:									!	◆	◇	כב.
אימר צרי אתפסיה.	רב הונא בריה דרב יהושע:									!	◆	◇	כב.
מאי בינייהו?										^			כב.
איכא בינייהו בשחייב מודה אי נמי, דשמתיה ומת בשמתיה.										!		◇	כב.
דשמתיה ומית בשמתיה. והלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע.	שלחו מתם:									■		◇	כב.
שום היתומים שלשים יום, ושום ההקדש ששים יום, ומכריון בבקר ובערב	תנן:									■	ג	◇	כב:
במאי עסקינן?										^	ג		כב:
אילמא בבעל חוב עובד כוכבים										!	ג		כב:
מי צאית?										ג	ג		כב:
אלא פשיטא בבעל חוב ישראל										!	ג	◇	כב:
בשלמא לרב הונא בריה דרב יהושע, מוקי לה כשחייב מודה, אלא לרב פפא קשיא										ג		◇	כב:
אי בעית אימא: כתובה משום חינא, ואי בעית אימא: בבעל חוב עובד כוכבים שקיבל עליו לדון בדיני ישראל.	אמר לך רב פפא:									!		◇	כב:
אי קיבל עליו, לינטר להו עד דגדל?										ג			כב:
שקיבל עליו לזו ולא קיבל עליו לזו.										!		◇	כב:
על מנת ליתן לאשה כתובה ולבעל חוב חובו	ת"ש:									■	ג	◇	כב:
במאי עסקינן?										^	ג		כב:
אילמא בב"ח עובד כוכבים										!	ג		כב:
מי ציית										ג	ג		כב:
אלא פשיטא בבעל חוב ישראל										!	ג	◇	כב:
בשלמא לרב הונא בריה דרב יהושע, מוקי לה כשחייב מודה, אלא לרב פפא, בשלמא כתובה משום חינא, אלא בעל חוב קשיא										ג		◇	כב:
לעולם בבעל חוב עובד כוכבים, וכגון שקיבל עליו לדון בדיני ישראל.										!	!	◇	כב:
אי קיבל עליו, לינטר להו עד דגדל?										ג	!		כב:
שקיבל עליו לזו ולא קיבל עליו לזו.										!	!	◇	כב:
משום שובר.	רבא:									!		◇	כב:
ומי חיישינן לשובר?	רב הונא בריה דרב יהושע לרבא:									ג			כב:
הנפרעת שלא בפניו לא תפרע אלא בשבועה	והתנן:									■	ג	◇	כב:
לא שנו אלא כתובה אשה משום חינא, אבל בעל חוב לא	ואמר ר' אחא שר הבירה: מעשה בא לפני ר' יצחק נפחא לאנטוכיא, ואמר:									◆	■	ג	◇
אפילו בעל חוב נמי	רבא אמר רב נחמן:									◆	■	ג	◇

disputants- חילוקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
---	---

ערכין- שום היתומים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא		מאן דאמר										
ואי היישת לשובר, התם נמי ניוחש											◊	כב:
התם כדאמרינן טעמא, שלא יהא כל אחד נוטל מעותיו של חברו והולך ויושב לו במדינת הים.	א"ל: [רבא]										!	כב:
הלכתא: אין נזקקין לנכסי יתומין, ואם אמר תנו - נזקקין שדה זו ומנה זו - נזקקין ואין מעמידין אפטרופוס, שדה סתם ומנה סתם - נזקקין ומעמידין אפטרופוס.	רבא:										◊ ■	כב:
בכולהו נזקקין ומעמידין אפטרופוס, לבד מנמצאת שדה שאינה שלו, דאחזוקי סהדי בשקרי לא מחזקינן.	נהרדאי:										◊ ■	כב:
הלכך אודקוקי לא מזדקקין	רב אשי:										■	כב:
הלכתא אין נזקקין, ואי מזדקקין מוקמינן אפטרופוס, דאמרי נהרדעי: בכולהו נזקקין ומעמידין אפטרופוס, לבד מנמצאת שדה שאינה שלו, דאחזוקי סהדי בשקרי לא מחזקינן.	דהא אמר רבא:										■ ■	כב: